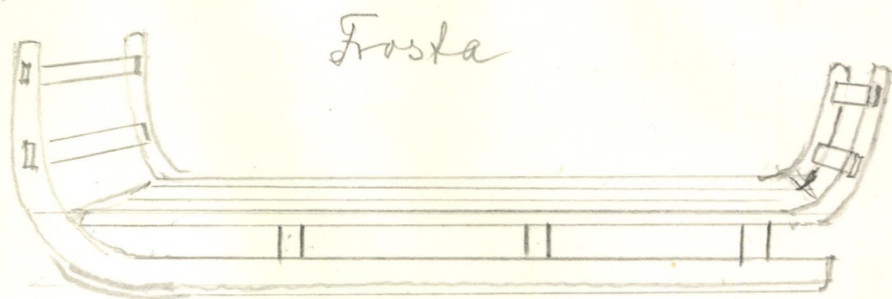

Håisløtt ~~er~~ i utmark er ukjent her på Frøsta. Leterdrift er også ukjent. Hvis det noen gang her vært noe av dette slag så ligger det så langt tilbake i tiden at et tradisjon om den tid for lang tid siden er glemt. Bygden er liten av utstrekning og grenser ikke til store fjelvidder - dette er grunden - . Vi må derfor bare holde os til hedme- slåtten på de opdyrdede gårde og tønd- mandspladse.

Høiet blev for midten av forrige hundret- år ført på jorden - ikke høgt opp til førke på heiser - . Føluføret stand blev det sivet (sått) - hvis det regned så regn for det var helt ført. Man regned med 10 siver på et las. Den tid var det særskille håisleder (Hoislea) til bruk ved inkjøringen. Kring 1850 blev den første langvogn inkjøpt av proprietær Calderin. Presten Berg kjøpte den neste, men hans rossdræg vilde ikke bruke den for han syntes vognen var mer tungvint i bruk end sladen. Det var vel det at kjørebri og portapninger var upassende for vogn- lass. Berg blev sint - er det fortalt - da han markede at vognen stod ubrukt og føt av rossdrægen skulde slå vognen i styk- ker. De gammel dags håisleder blev nok enda i lang tid brukt på mange gårder, men vognen er bredt tilslut til magten. Når høiet skulde leses blev

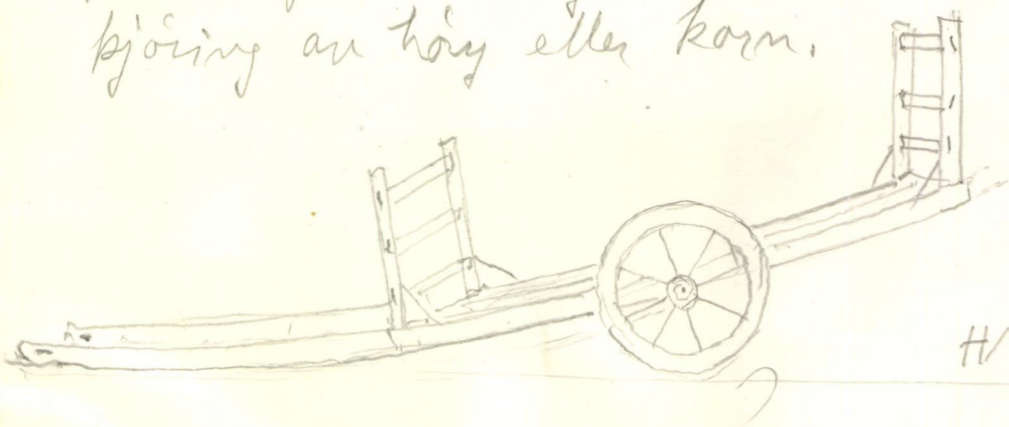
2

det først med riven kjønt sammen for at det bedre skulde holdes sammen på lasset. Vognen blev ellekvert utstyrt med grinner - først på for- og bakkendesiden også på siderne, og da kunde man kaste høiet løst oppi og trampe det sammen. Av de gammeldagse høisloder fandtes det gjerne en hel del på de større gårde. Var det høiveis, men kanskje lidt utrykt, lossat man på alle sleder og kjøpte dem tilslut til gårds med en eller to hester for - eller som fereugst var. Et bra vogubesveir 200 kg. men sleelasset var vist ikke så tungt. På små bruk (husmandsbruk) blev høiet enten båret inn på ryggen eller trillet på trillebor. Nogen særskilt trillebor til dette bruk kjendes ikke. Av og til var man på to stanger eller storer - en mand førte og en etter. At ~~se~~ reipe ihop lasset ved hjelp av en stang over lasset var vist engang lidt i bruk, men no særskilt navn på denne stang, minnes jeg ikke å ha hørt. Stangen er lenge siden gått av bruk. Utlær. - små lovebygninger ute på jordene har ikke vært i bruk - ialfald ikke i mands minne. Det er fordi at avstanden til heimehusene er forholdsvis korte. Alt i alt: Høytransporten er det liket at fortelle om her fra bygden, - ingen tradisjon - fordi alt har vært heimslått og derfor lite streu med å få høiet i hus.

Høyslea fra ca 1850 HV
 var alltid forsynet med tredrag under

Langvogn med høygrind
 påsat framme og bak for inn-
 kjøring av høy eller korn.

18181

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

181

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING